

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321579024768.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

DET FØRSTE OPTRIN

RUDE OG ALUILDE

RUDE

Som jeg siger dig, Hagbarth er ingen uden den ædle Hother, Hothbrods Søn, Svanvides

* * * * *
-- -- -- -- 297

Sønnesøn, ham, som tog det berømte Sverd Mimming fra Vildmanden, ham som siden overvandt Gelder af Sachsen, og skaanede sin Fiende, da han bad om Fred, ham som er opdraget af Gevar, som er gift med Nanna og som endnu er dristig nok, til at vedligeholde en Krig, med Balder, Odins Søn, for hendes skyld... Hialte har kiendt ham paa en Ring... Han holder ikke op at rose denne Ædle... men han kan ikke begribe, hvorfor han er kommet her... Og den gamle Skate, troer han, maae være Gevar, den berømte Konge i Norge, som ved sin Dybsindighed og Viisdom har givet Leilighed til det Rygte, at han er i Fortroelighed med Guderne, og at de aabenbare ham det tilkommende... det trøster mig Aluilde... Men Helge min Fader slog Hothers Fader ihjel, og Atisle, som min Biarke slog, var hans Broder... Er det kun ikke i Forsæt om Hævn, at han er kommet her... Men han kan ikke være uædel i sin Hævn... og Skulde kiender ham ikke... Hiartvar ikke heller... Det trøster mig...

ALUILDE

Og jeg troer, at du gjør vel, om du lader al Mistanke... i det mindste denne overdrevne Frygt fare... Mistanke og Ligegyldighed overdrevne ere lige skadelige...

RUDE

Hvad har da Skuldes Mening, og hvad har da Hensigten været af hendes Opførsel ved Giestebudet?... Rolf veed ikke mere af sig selv... og min Biarke... og alle vore Kiemper... Ha!... Jeg vil forsøge, at slaae mig det af Tankerne... Men den som elsker, frygter for alle Mueligheder, Aluilde!...

ALUILDE

Min Viggo lovede mig at holde Øie med Skibene, og jeg veed, at han ikke bryder det han lover mig...

RUDE

Og Hialte... Jeg tog Løfte af ham, at han skulde vaage ved denne Side af Slottet... Denne ellers

298

ubevogtede Side... Jeg veed heller ikke, hvorfor den skal staae aaben for den første Forræder meer end de andre... Den var altid en hellig Fristad for Skiold-Ungen... Det er kun Rolfs fortroeligste Venner og hans Eedsvorne, der ikke skielvefor at kiende dens Tilgange... Men ak!... hans Fortroeligste... hans Eedsvorne kan være Forrædere i... Og her ligger Biarke, siger Rolf, og han er mig meer end en Krigshær... Ha!... Biarke, min Biarke, hvi vil du da nu første gang ikke fortiene din Konges Tillid?... Mener du ikke?... Jeg Ulyksalige!... Mener du ikke, at han vil ligge under Bøgen i Nat... under Agners Bøg.. afsides fra alle Mennesker... Saa er der da ingen, Rolf, som du kan forlade dig paa... Slet ingen, om Hialte forglemmer sit Løfte.. og kan han erindre sig noget?...

ALUILDE

Hvi siger du ikke til Biarke; at han lader Bølvis og hans øvrige Kiemper legge sig her omkring i Skoven i Nat?...

RUDE

De Sværmende!.. og har jeg ikke sagt dig, at han bærer Afskye for det mindste Skin af Mistanke?.. Jeg dristede mig til at sige ham det før, men han blev rød og taug... Jeg Ulyksalige!... Om han endda kun selv... Ha!... Ifald der ere mægtige Væsener, som glæde sig over den Frommes Ulykke, saa har ingen uden de indblæst Biarke det, at han vil ligge under Bøgen i Nat... Og det er umueligt at aftrætte ham...

ALUILDE

Du gjør mig tilsidst uroelig..

RUDE

Disse mørke... disse forvildende Gange!... De vare anlagde til uskyldig, til tryk Fornøielse, Aluilde... Hvorofte overlod vi os ikke til Glæden i disse Skygger?... Og nu, nu ligner enhver af dem en krybende Mordere...

299

ALUILDE

Jeg maa tilstaae, at dersom din Mistanke er grundet...

RUDE

Dersom den er grundet... Ha!... Jeg søger forgieves at undertrykke den... Jo nøiere jeg tænker efter, desto grundigere bliver altid min Mistanke ... Viggo fortalte før, at Hiartvar besaae Løngangene... Hvad skulde han saa nøie betragte dem for, Aluilde?... Du veedst, at Rolf ofte tilbringer en Sommernat under hine Vedbende, som han selv opelskede i sin Ungdom... Er han nu faldet derpaa... og det er han vel, heed og ubeqvem af Giestebudet... Og man kan jo see det tydeligt for Øinene, paa de Anstalter, som ere giorte... og det veed Forræderen.. og derfor har han beseet Løngangene...

ALUILDE

Jeg veed ikke meer, hvad jeg skal svare eller tænke... om ikke din sædvanlige Trøst i al Fare ... Alfaders Beskiermelse.

RUDE

Du har ret, Aluilde... Den er den tryggeste Muur... men Alfader kan være vred... og dette Hierte siger mig altid noget...1).

ALUILDE

Hother og Gevar!...

RUDE

Kongen vil allerede til Hvile Aluilde, siden Giesterne er gaaet fra hinanden.. men jeg vil tale med dem...

ALUILDE

Seer du ikke, bag ved Busken?...

RUDE2)

Ha! vi vil gaae ind...

* *
-- 300